УДК 336.648:336.763.3:338.12
DOI: https://doi.org/10.32782/2413-9971/2026-62-6

Грищук А.С.
аспірант кафедри корпоративних фінансів і контролінгу,
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана
ORCID: https://orcid.org/0009-0004-2377-7987

Hryshchuk Andrii
Postgraduate of Corporate Finance and Controlling Departement,
Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

ВПРОВАДЖЕННЯ СТРАТЕГІЇ БОРГОВОГО ФІНАНСУВАННЯ ПУБЛІЧНИХ КОМПАНІЙ В УМОВАХ МАКРОЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

Анотація. У статті обґрунтовано засади впровадження стратегії боргового фінансування публічних компаній в умовах макроекономічної нестабільності, що загострилася впродовж 2026 р.. Показано, що енергетичний шок, спричинений збройним конфліктом на Близькому Сході, змінив траєкторію політики процентних ставок провідних центральних банків і перетворив боргову стратегію корпоративного сектору з технічного питання структури капіталу на чинник фінансової стійкості бізнесу. Інформаційною базою стали відкриті дані IMF, Federal Reserve, ECB, OECD. Встановлено, що у 2025-2026 рр. боргове фінансування публічних компаній функціонувало в режимі переоцінки вартості капіталу, а не його дефіциту, причому основний тиск формували висока вартість грошей, диференціація ціни боргу за кредитною якістю та масштабний майбутній цикл рефінансування.

Ключові слова: боргове фінансування, публічні компанії, боргова стратегія, структура капіталу, макроекономічна нестабільність, вартість боргу, ризик рефінансування.

Вступ та постановка проблеми. Упродовж останніх років боргове фінансування публічних компаній перебуває в центрі прикладної фінансової дискусії, проте сама ця дискусія розгортається в принципово іншій макрофінансовій реальності, ніж у період дешевих грошей. Якщо у попередньому десятилітті корпоративні запозичення розглядалися переважно як механізм масштабування та оптимізації структури капіталу, то в умовах 2026 р. ситуація ускладнилася настільки, що боргова стратегія перетворилася на самостійний об'єкт управління. Особливість поточного моменту полягає в тому, що зовнішнє середовище перестало бути стабільним фоном фінансових рішень. Збройний конфлікт на Близькому Сході, який розгорнувся наприкінці лютого 2026 р., спричинив енергетичний шок, перервав попередню траєкторію дефляції та змусив провідні центральні банки переглянути напрям монетарної політики. У такому середовищі питання вже не зводиться до вибору між більшим і меншим борговим навантаженням, а полягає у тому, як саме публічна компанія має впроваджувати боргову стратегію, коли вартість грошей зростає, горизонт планування скорочується, а доступ до ринку дедалі більше залежить від кредитної якості емітента.

Проблема загострюється тим, що значна частина боргових рішень корпоративного сектору пов'язана вже не з фінансуванням нового зростання, а з потребою рефінансувати раніше залучені зобов'язання у середовищі дорожчих грошей. За таких обставин формальна відкритість ринку капіталу не гарантує однакових можливостей усім позичальникам, а відмінності між компаніями з інвестиційним рейтингом і слабшими емітентами стають дедалі помітнішими. Це робить актуальним наукове осмислення того, на яких принципах має ґрунтуватися впровадження боргової стратегії публічних компаній саме в умовах макроекономічної нестабільності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасній науковій літературі дослідження боргового фінансування публічних компаній дедалі чіткіше зміщується від класичного аналізу структури капіталу до вивчення того, як зовнішнє макроекономічне середовище та невизначеність трансформують логіку рішень щодо боргового фінансування. Це зміщення відбувається на тлі переосмислення самої природи вартості капіталу. Середа О. [1] обґрунтовує перехід від класичної екзогенної інтерпретації вартості підприємства до сучасного розуміння її як ендогенного фактору, що залежить від управлінських рішень і безпосередньо формує фінансову стратегію корпоративних підприємств. Такий підхід є концептуально важливим, оскільки робить вартість боргу не зовнішньою даністю, а керованим параметром боргової стратегії.

© Грищук А.С., 2026
Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

Окремий напрям становлять праці щодо детермінант структури капіталу. Солтисяк Р. [2] на вибірці українських нефінансових корпорацій протягом економічного циклу визначає фундаментальні фактори, що пояснюють рівень поточної, довгострокової та сукупної заборгованості у структурі зобов'язань українських підприємств. Чимшит С., Грабовський І., Прилєпова М. [3] зосереджуються на методичних аспектах і проблемах визначення вартості капіталу підприємства у вітчизняній практиці. Школьник І., Малиш Д., Козьменко Є. [4] систематизують теоретичні підходи до структури капіталу в контексті фінансової архітектури підприємства. Прикладний вимір цієї проблематики розкривають Турпак Т., Бойко Н., Бойкот А. [5], які аналізують структуру капіталу транспортних підприємств в умовах невизначеності. Ключка О., Воронченко В. [6] висвітлюють ширший інституційний контекст в розрізі впливу фінансового ринку на фінансове забезпечення корпоративного сектора, що дозволяє розглядати доступ компаній до боргового капіталу як похідну від стану ринкового середовища.

Другий напрям літератури досліджує вплив економічної та політичної невизначеності безпосередньо на боргове фінансування. Tran D., Phan H. [7] на масиві американських публічних компаній доводять, що зростання невизначеності економічної політики супроводжується жорсткішими умовами боргового фінансування, тобто коротшими строками погашення, вищою вартістю боргу та більш обмежувальними ковенантами, причому цей ефект концентрується саме у фінансово обмежених компаній. Mokdadi S., Saadaoui Z. [8] на прикладі німецьких публічних компаній показують, що геополітична невизначеність позитивно впливає на вартість боргу, особливо довгострокового, а інформаційна асиметрія між кредиторами й позичальниками посилює цей ефект. Ці спостереження мають суттєве значення для розуміння сучасного середовища, у якому геополітичний чинник став визначальним.

Ключове значення для проблематики рефінансування має дослідження Kalemli-Özcan Ş., Laeven L., Moreno D. [9], які на матеріалах кризи в Єврозоні доводять, що компанії з вищим рівнем боргу та більшою часткою короткострокових зобов'язань більше скорочують інвестиції, причому цей негативний ефект посилюється для компаній, пов'язаних зі слабкими банками, що відображає зростання саме ризику рефінансування. Цей результат безпосередньо релевантний для боргової стратегії в умовах майбутнього циклу рефінансування. Дискусію щодо напряму зв'язку між невизначеністю та борговим навантаженням ускладнюють емпіричні розбіжності – Subhani B. та ін. [10] на вибірці азійських нефінансових компаній фіксують обернений зв'язок між невизначеністю економічної політики та обсягом боргового фінансування, а також модерувальну роль національної бізнес-культури, зокрема уникнення невизначеності. Натомість Vega-Gutiérrez P., López-Iturriaga F., Rodríguez-Sanz J. [11] на матеріалі європейських компаній встановили, що фінансовий леверидж позитивно пов'язаний із невизначеністю, а цей зв'язок модерується інституційною якістю та рівнем фінансового розвитку. Цю суперечність частково розв'язує праця Barros C., Rodrigues L., Rodrigues R. [12] на прикладі бразильських компаній показано, що зростання невизначеності супроводжується не стільки зміною загального обсягу боргу, скільки зрушенням його строкової структури – зниженням частки довгострокового та збільшенням короткострокового боргу, що безпосередньо посилює ризик рефінансування.

Узагальнюючи, наявна література доводить, що макроекономічна та геополітична невизначеність впливає на вартість боргу, строкову структуру зобов'язань і доступ до капіталу, а вартість капіталу дедалі частіше тлумачиться як ендогенний, керований параметр стратегії боргового фінансування. Водночас зберігається помітна прогалина – окремі праці зосереджуються або на загальних детермінантах структури капіталу, або на впливі невизначеності на вартість чи строковість боргу, проте рідко поєднують ці елементи в єдиній рамці впровадження боргової стратегії саме для публічних компаній і майже не враховують розворот монетарного циклу та енергетичний шок 2026 р., що визначає напрям цього дослідження.

Постановка завдання. Метою статті є обґрунтування принципів та механізмів впровадження стратегії боргового фінансування публічних компаній в умовах макроекономічної нестабільності 2026 р. як системи управлінських рішень на перетині корпоративних фінансів і зовнішньої макроекономічної невизначеності.

Результати дослідження. Аналіз показав, що у 2025–2026 рр. боргове фінансування публічних компаній здійснювалося в середовищі, де макроекономічна нестабільність не блокувала доступ до ринку капіталу, але суттєво змінювала ціну боргу, вимоги до кредитної якості позичальника та ризики рефінансування. Відправною точкою для впровадження боргової стратегії стало розуміння нової макроекономічної траєкторії. У інформаційному повідомленні на початок 2026 р. МВФ прогнозував зростання світової економіки на рівні 3,3% у 2026 р. [13], проте вже у квітні 2026 р. в Світовому економічному огляді цей прогноз було переглянуто до 3,1% із підвищенням очікуваної світової інфляції до 4,4% [14]. Причиною перегляду став воєнний шок на Близькому Сході, який МВФ назвав головним новим випробуванням для глобальної економіки. Для корпоративного сектору це означає, що боргова стратегія тепер упроваджується у фазі слабшого та менш передбачуваного попиту, де навіть помірне погіршення зовнішнього середовища підвищує чутливість компаній до боргового навантаження.

Ключовою рисою сучасного глобального макроекономічного середовища 2026 р. став розворот монетарного циклу. Якщо наприкінці 2025 р. провідні центральні банки завершували пом'якшення, то енергетичний шок змінив цей напрям. ФРС на засіданні 17 червня 2026 р. вчетверте поспіль

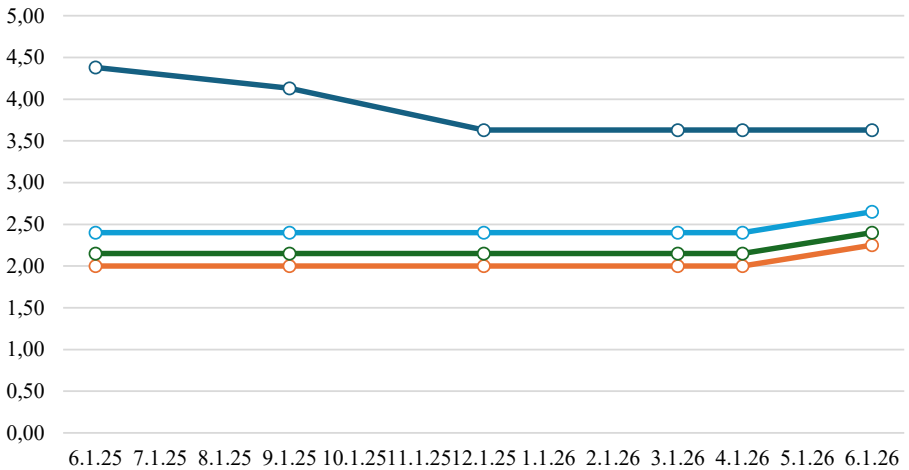
зберегла цільовий діапазон базової ставки на рівні 3,50-3,75%, однак оновлений «точковий графік» уперше за рік схилився до ймовірного підвищення, медіанний прогноз ставки на кінець 2026 р. зріс до 3,8%, а 17 із 18 учасників оцінили ризики для інфляції як зміщені вгору [15]. Ризиковим був розворот і у Єврозоні, 11 червня 2026 р. ЄЦБ уперше з 2023 р. підвищив три ключові ставки на 25 б.п., унаслідок чого з 17 червня 2026 р. депозитна ставка становить 2,25%, ставка основних операцій рефінансування – 2,40% [16]. Відповідно, для корпоративних емітентів базова безризикова компонента боргового ресурсу не лише залишилася високою, а й перестала знижуватися, що принципово змінює умови впровадження боргової стратегії порівняно з періодом дешевих грошей. Аналіз за зміною основних ставок подано на рис.1.

Ринкові індикатори стану корпоративного боргу підтверджують, що подорожчання є вимірюваним і сегментованим за рівнем ризику. За даними FRED, у червні 2026 р. ефективна дохідність індексу ICE BofA US Corporate Index, що відображає інвестиційний клас, перебувала на рівні близько 5,1% [22], тоді як для сегмента High Yield залишалася суттєво вищою. Водночас опціонно скоригований спред (OAS) сегмента High Yield становив близько 2,8% [23], тобто залишався порівняно стриманим і близьким до історично низьких значень. Це дає підставу для важливого для боргової стратегії спостереження – значна частина вартості нового боргу формується саме через високий базовий рівень ставок, а не через різке розширення кредитної премії. Для фінансово стійких публічних компаній борг дорожчий насамперед тому, що дорожчими стали гроші як такі, а не тому, що ринок повністю переоцінив корпоративний ризик. Це зміщує центр ваги боргової стратегії з питання доступу до ринку на питання управління його ціною.

Попри дорожчий капітал, компанії не відмовилися від боргового фінансування, що підтверджує його роль як провідного механізму зовнішнього залучення коштів. За оцінками OECD [24], у 2025 р. сукупне залучення урядів і компаній на облігаційних ринках сягнуло рекордних 27 трлн дол. США і має зрости до 29 трлн дол. США у 2026 р., при цьому обсяг корпоративного запозичення на ринку досяг 6,8 трлн дол. США. Отже, значущість боргу не зменшилася – змінилася логіка його використання, у якій дедалі більшу вагу має не саме залучення, а управління наявним портфелем фінансових зобов'язань.

Саме тому впровадження боргової стратегії у 2026 р. зміщує головний ризик із площини залучення в площину рефінансування. За даними OECD [24], у найближчі 3 роки рефінансуванню підлягає 24% непогашеного боргу інвестиційного рівня та 31% боргу з рейтингом нижче інвестиційного. Принципово, що 65% інвестиційного боргу, який погашається у 2026-2028 рр., було випущено під купон 4% або нижче, а 67% боргу нижче інвестиційного рівня за той самий період коштує 6% або менше [24]. Це означає, що навіть за збереження доступу до ринку значна частина компаній зіткнеться з механічним зростанням процентних витрат у процесі заміщення старого дешевого боргу новим, дорожчим. Для боргової стратегії звідси випливає пріоритет завчасного управління графіком погашень і нарощування частки фіксованої ставки до того, як настане пік рефінансування.

Зміни відбуваються не лише на ринку облігацій, а й у банківському каналі. За результатами

	6.11.25	9.17.25	12.10.25	3.19.26	4.30.26	6.17.26
Середина діапазону ФРС, %	4,38	4,13	3,63	3,63	3,63	3,63
Депозитна ставка ЄЦБ, %	2,00	2,00	2,00	2,00	2,00	2,25
Ставка основних операцій рефінансування ЄЦБ, %	2,15	2,15	2,15	2,15	2,15	2,40
Ставка маржинального кредитування ЄЦБ, %	2,40	2,40	2,40	2,40	2,40	2,65

Рис.1. Динаміка основних ставок фінансування ФРС і ЄЦБ у 2025–2026 рр., %

Джерело: побудовано автором на основі даних [15–21]

опитування ЄЦБ [25] щодо умов банківського кредитування, у 1 кв. 2026 р. банки Єврозони посилили стандарти кредитування підприємств на чистих 10% – це найбільше посилення з 3 кв. 2023 р., а накопичене посилення з 3 кв. 2024 р. сягнуло 30%. Серед головних чинників банки називали вищі ризикові перцепції, нижчу толерантність до ризику, а у відкритих відповідях – геополітичну напруженість і енергетичні шоки, зокрема щодо впливу з боку енергоємних компаній. Звідси для боргової стратегії випливає, що у періоди нестабільності перевагу отримують емітенти з прямим виходом на публічний борговий ринок, тоді як залежність від банківського каналу стає додатковим джерелом вразливості.

Окремого врахування у борговій стратегії потребує енергетичний фон, оскільки визначає інфляційні очікування й кінцеву вартість ресурсу. Збройний конфлікт на Близькому Сході, що загострився наприкінці лютого 2026 р., спричинив різке зростання цін на енергоносії. ЄЦБ пов'язав підвищення ставок із проінфляційним тиском війни, переглянувши прогноз інфляції в Єврозоні на 2026 р. до 3,0% [16]. Подорожчання енергоносіїв поширюється на похідні витрати – логістику, сировину, промислові напівфабрикати, – що розширює ціновий тиск далеко за межі енергетичного сегмента і робить інфляційну компоненту вартості боргу більш стійкою. Для публічних компаній це означає, що боргова стратегія має закладати сценарій тривалішого збереження високих ставок, а не швидкого повернення до пом'якшення монетарної політики.

Узагальнення викладеного аналізу (Табл. 1) дає змогу сформулювати принципи впровадження боргової стратегії публічних компаній в умовах макроекономічної нестабільності на сучасному етапі. По-перше, стратегія має виходити з вищої базової вартості ресурсу як тривалого, а не тимчасового стану. По-друге, стратегія повинна враховувати чіткішу цінову диференціацію за рейтингами, що підвищує цінність інвестиційної кредитної якості. По-третє, центральне місце в стратегії посідає управління ризиком рефінансування через згладжування графіка погашень і подовження строків у випадках, де це доцільно. На завершення, в умовах посилення конкуренції за борговий капітал і вибірковості банків зростає роль прямого доступу до публічного ринку та запасу ліквідності. В результаті, ефективність впровадження боргової стратегії дедалі більше залежить не від обсягу залучених коштів, а від здатності керувати строками погашення, часткою фіксованої ставки, кредитною якістю та ліквідністю.

Виділимо особливості боргового фінансування публічних компаній на національному ринку капіталу. В Україні національний ринок боргового капіталу має суттєві структурні відмінності від міжнародного. Основою національного ринку боргового капіталу залишається банківське кредитування, тоді як сегмент корпоративних облігацій характеризується обмеженою кількістю емітентів, невисокою ліквідністю вторинного ринку та домінуванням державних боргових інструментів. Унаслідок цього доступ компаній до внутрішнього фінансування значною мірою залежить від кредитної політики банків, вартості гривневих ресурсів, достатності заставного забезпечення та участі у програмах державної підтримки.

Для публічних компаній ключовими ризиками на національному ринку є висока вартість кредитів у національній валюті, валютний ризик за позиками в іноземній валюті, концентрація погашень і залежність від обмеженого кола кредиторів. Формально нижча процентна ставка за валютним кредитом не забезпечує реального зниження вартості боргу, якщо компанія не має стабільної валютної виручки. Відповідно, валюта зобов'язань має відповідати валюті операційних грошових потоків, а строки погашення – тривалості використання активів, що фінансуються.

Галузеві особливості також визначають параметри боргової стратегії компаній з основних галузей національної економіки. Для аграрних і торговельних компаній важливим є врахування сезонності доходів та цінової волатильності; для енергетичних і комунальних підприємств – регуляторного ризику та стабільності розрахунків; для будівельних, транспортних та інфраструктурних компаній – тривалості інвестиційного циклу й ризику затримки реалізації проєктів. Відповідно, універсальні нормативи боргового навантаження не можуть однаково застосовуватися до всіх секторів.

В підсумку, результати аналізу вказують, що впровадження боргової стратегії публічних компаній у 2025–2026 рр. має розглядатися не як разове рішення щодо залучення фінансування, а як безперервний процес адаптації до дорожчого й більш вибіркового ринку капіталу. За таких умов боргова політика повинна поєднувати фінансову гнучкість із дисципліною управління ризиками: компанія має заздалегідь оцінювати вартість майбутнього рефінансування, уникати концентрації погашень у короткому часовому горизонті, підтримувати прийнятний рівень боргового навантаження та зберігати достатній запас ліквідності. Особливого значення набуває також здатність емітента підтримувати інвестиційну якість, оскільки саме це визначає не лише доступ до ринку боргового фінансування, а й кінцеву ціну залученого ресурсу. Отже, в умовах макроекономічної нестабільності ефективна боргова стратегія перетворюється на механізм не стільки фінансування зростання, скільки на механізм захисту фінансової стійкості публічної компанії.

Висновки. Проведений аналіз показав, що впровадження стратегії боргового фінансування публічних компаній у 2025–2026 рр. відбувалося в умовах не дефіциту капіталу, а його переоцінки під впливом макроекономічної нестабільності, що загострилася через енергетичний шок на Близькому Сході. Доступ до ринку загалом зберігся, проте суттєво змінилися ціна запозичень, вимоги до кредитної якості та значення ризику рефінансування. Перегляд прогнозу зростання світової економіки з 3,3% до 3,1% на

Таблиця 1

Чинники впровадження стратегії боргового фінансування публічних компаній в умовах макроекономічної нестабільності у 2026 р.

Блок	Показник	Значення	Аналітичне тлумачення
Макро-економічне середовище	Прогноз зростання світової економіки у 2026 р. (квітень 2026 р.)	3,1%	Прогноз переглянуто вниз із 3,3% (січень 2026 р.) через воєнний шок на Близькому Сході; нижчий темп робить боргове навантаження більш чутливим до зовнішнього попиту
	Прогнозована світова інфляція у 2026 р.	4,4%	Підвищення інфляції закладає вищі інфляційні очікування у вартість нового боргу
Базова вартість грошей	Цільовий діапазон ставки ФРС США (17.06.2026)	3,50–3,75%	Безризикова ставка лишається суттєво вищою, ніж звичайний стан дешевих грошей
	Депозитна ставка ЄЦБ (з 17.06.2026)	2,25%	Уперше з 2023 р. ЄЦБ підвищив ставки на 25 б.п., розвертаючи цикл пом'якшення
	Ставка основних операцій рефінансування ЄЦБ	2,40%	Вартість євро ресурсу зросла, що звужує простір для дешевого рефінансування
	Ставка маржинального кредитування ЄЦБ	2,65%	Підсилює загальне удорожчання ліквідності для боргових інструментів
Ринкова ціна боргу	Дохідність ICE BofA US Corporate Index	5,1%	Інвестиційний клас лишається дорогим переважно через високу базу ставок
	OAS сегмента High Yield	2,8%	Спред близький до історично низьких значень – ринок не демонструє системної паніки
Рефінансування	Частка боргу інвестиційного рівня до погашення у 2026–2028 рр.	24%	Значний обсяг зобов'язань підлягає заміщенню дорожчим боргом
	Частка боргу нижче інвестиційного рівня до погашення у 2026–2028 рр.	31%	Слабші емітенти стикаються з вищим тиском рефінансування
	Частка IG-боргу 2026–2028 рр. із купоном ≤4%	65%	Заміщення старого дешевого боргу механічно підніме процентні витрати
Банківський канал	Чисте посилення стандартів кредитування бізнесу в 1 кв. 2026 р.	10%	Найбільше посилення з 3 кв. 2023 р.; банки стали більш вибірковими
	Накопичене чисте посилення з 3 кв. 2024 р.	30%	Підтверджує триваліший тренд до жорсткішого кредитного відбору

Джерело: складено автором на основі даних [13–25]

2026 р. та підвищення очікуваної інфляції до 4,4% окреслили середовище слабшого й менш передбачуваного попиту, у якому боргова стратегія перетворилася на чинник фінансової стійкості.

Встановлено, що визначальною рисою 2026 р. став розворот монетарного циклу – ФРС утримувала ставку в діапазоні 3,50–3,75% із схиляннням «точкового» графіка до можливого підвищення, а ЄЦБ уперше з 2023 р. підвищив ключові ставки до діапазону 2,25–2,65%. На цьому тлі ринкові індикатори засвідчили, що подорожчання боргу зумовлене насамперед високою базою ставок, а не панічним розширенням спредів. Дохідність інвестиційного класу трималася близько 5,1%, тоді як спред High Yield залишався стриманим. Це підтверджує, що в умовах нестабільності борг дорожчає передусім через ціну грошей як таких.

Доведено, що ключовий ризик впровадження боргової стратегії зміщується з площини залучення нового боргу в площину рефінансування наявних зобов'язань, оскільки до погашення у 2026–2028 рр. підлягає 24% боргу інвестиційного рівня та 31% боргу нижче інвестиційного рівня, причому більшість його було сформовано за значно нижчими ставками. Відповідно, ефективна боргова стратегія публічної компанії в умовах нестабільності має ґрунтуватися на завчасному управлінні строковою структурою зобов'язань, нарощуванні частки фіксованої ставки, підтриманні кредитної якості, прямому доступі до публічного ринку та достатньому запасі ліквідності.

Перспективи подальших досліджень полягають у порівняльному аналізі галузевих відмінностей у використанні боргових механізмів в умовах макроекономічної нестабільності національної економіки.

Список використаних джерел:

1. Середа О. Вартість капіталу як ендогенний фактор формування фінансової стратегії корпоративних підприємств. *Економіка та суспільство.* 2026. № 86. С. 1–9. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-86-72
2. Солтисяк Р. Фактори впливу на структуру капіталу нефінансових корпорацій України. *Проблеми економіки.* 2024. № 1. С. 128–137. DOI: https://doi.org/10.32983/2222-0712-2024-1-128-137

3. Чимшит С., Грабовський І., Прилєпова М. Методичні аспекти та проблеми визначення вартості капіталу підприємства в вітчизняній практиці. *Review of Transport Economics and Management*. 2019. № 2 (18). С. 118–129. DOI: https://doi.org/10.15802/rtem.v18i2.190703
4. Школьник І., Малиш Д., Козьменко Є. Структура капіталу підприємства: систематизація теоретичних підходів у контексті фінансової архітектури підприємства. *Бізнес Інформ.* 2018. № 3. С. 315–322. URL: https://www.business-inform.net/export_pdf/business-inform-2018-3_0-pages-315_322.pdf
5. Турпак Т., Бойко Н., Бойко А. Аналіз та аудит структури капіталу транспортних підприємств. *Економіка та суспільство*. 2023. № 47. С. 1–7. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-47-91
6. Ключка О., Воронченко В. Вплив фінансового ринку на фінансове забезпечення суб'єктів господарювання. *Бізнес Інформ.* 2019. № 9. С. 252–258. DOI: https://doi.org/10.32983/2222-4459-2019-9-252-258
7. Tran D., Phan H. Government economic policy uncertainty and corporate debt contracting. *International Review of Finance*. 2022. № 22 (1). P. 169–199. DOI: https://doi.org/10.1111/irfi.12347
8. Mokdadi S., Saadaoui Z. Geopolitical uncertainty and the cost of debt financing: the moderating role of information asymmetry. *The Journal of Risk Finance*. 2023. №24(5). P. 684–720. DOI: https://doi.org/10.1108/JRF-12-2022-0308
9. Kalemli-Özcan Ş., Laeven L., Moreno D. Debt overhang, rollover risk, and corporate investment: evidence from the European crisis. *Journal of the European Economic Association.* 2022. № 20 (5). P. 2353–2395. DOI: https://doi.org/10.1093/jeea/jvac018
10. Subhani B., Farooq U., Bhatti M., Khan M. Economic policy uncertainty, national culture, and corporate debt financing. *Sustainability.* 2021. № 13 (20). P. 11179. DOI: https://doi.org/10.3390/su132011179
11. Vega-Gutiérrez P., López-Iturriaga F., Rodríguez-Sanz J. Economic policy uncertainty and capital structure in Europe: an agency approach. *The European Journal of Finance*. 2025. № 31 (1). P. 53–75. DOI: https://doi.org/10.1080/1351847X.2024.2364044
12. Barros C., Rodrigues L., Rodrigues R. Long- and short-term corporate debt and economic policy uncertainty in Brazil. *Revista Contabilidade & Finanças*. 2024. № 35 (95). P. 1–20. DOI: https://doi.org/10.1590/1808-057x20241969.en
13. IMF. World Economic Outlook Update, January 2026: Global Economy: Steady amid Divergent Forces. 2026. URL: https://www.imf.org/en/publications/weo/issues/2026/01/19/world-economic-outlook-update-january-2026 (дата звернення: 23.06.2026).
14. IMF. World Economic Outlook, April 2026: Global Economy in the Shadow of War. 2026. URL: https://www.imf.org/en/publications/weo/issues/2026/04/14/world-economic-outlook-april-2026 (дата звернення: 23.06.2026).
15. Board of Governors of the Federal Reserve System. Federal Reserve issues FOMC statement. 17 June 2026. URL: https://www.federalreserve.gov/newsevents/pressreleases/monetary20260617a.htm (дата звернення: 23.06.2026).
16. European Central Bank. Monetary policy decisions. 11 June 2026. 2026. URL: https://www.ecb.europa.eu/press/pr/date/2026/html/ecb.mp260611~4d41bd5e83.en.html (дата звернення: 23.06.2026).
17. Board of Governors of the Federal Reserve System. Federal Reserve issues FOMC statement, January 29 2025. URL: https://www.federalreserve.gov/newsevents/pressreleases/monetary20250129a.htm (дата звернення: 23.06.2026).
18. Board of Governors of the Federal Reserve System. Federal Reserve issues FOMC statement, September 17 2025. URL: https://www.federalreserve.gov/newsevents/pressreleases/monetary20250917a.htm (дата звернення: 23.06.2026).
19. Board of Governors of the Federal Reserve System. Federal Reserve issues FOMC statement, December 10, 2025. URL: https://www.federalreserve.gov/newsevents/pressreleases/monetary20251210a.htm (дата звернення: 23.06.2026).
20. European Central Bank. Monetary policy decisions, 5 June 2025. URL: https://www.ecb.europa.eu/press/pr/date/2025/html/ecb.mp250605~3b5f67d007.en.html (дата звернення: 23.06.2026).
21. European Central Bank. Monetary policy decisions, 30 April 2026. URL: https://www.ecb.europa.eu/press/pr/date/2026/html/ecb.mp260430~81b7179e6f.en.html (дата звернення: 23.06.2026).
22. FRED. ICE BofA US Corporate Index Effective Yield (BAMLC0A0CMEY). 2026. URL: https://fred.stlouisfed.org/series/BAMLC0A0CMEY (дата звернення: 23.06.2026).
23. FRED. ICE BofA US High Yield Index Option-Adjusted Spread (BAMLH0A0HYM2). 2026. URL: https://fred.stlouisfed.org/series/BAMLH0A0HYM2 (дата звернення: 23.06.2026).
24. OECD. Global Debt Report 2026. URL: https://www.oecd.org/en/publications/global-debt-report-2026_e9d80efd-en/full-report/corporate-debt-market-outlook-in-a-transforming-world_cf86a220.html (дата звернення: 23.06.2026).
25. European Central Bank. April 2026 euro area bank lending survey. 2026. URL: https://www.ecb.europa.eu/press/pr/date/2026/html/ecb.pr260428~6b156107c1.en.html (дата звернення: 23.06.2026).

References:

1. Sereda, O. (2026). Vartist kapitalu yak endohennyi faktor formuvannia finansovoi stratehii korporatyvnykh pidpryiemstv [The cost of capital as an endogenous factor in shaping the financial strategy of corporate enterprises]. *Ekonomika ta suspilstvo*, 86, 1–9. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-86-72
2. Soltysiak, R. (2024). Faktory vplyvu na strukturu kapitalu nefinansovykh korporatsii Ukrainy [Factors influencing the capital structure of non-financial corporations in Ukraine]. *Problemy ekonomiky*, 1, 128–137. DOI: https://doi.org/10.32983/2222-0712-2024-1-128-137

3. Chymshyt, S., Hrabovskyi, I., & Pryliepova, M. (2019). Metodychni aspekty ta problemy vyznachennia vartosti kapitalu pidpryiemstva u vitchyznianii praktytsi [Methodological aspects and problems of determining the cost of enterprise capital in domestic practice]. *Review of Transport Economics and Management*, 2 (18), 118–129. DOI: https://doi.org/10.15802/rtem.v18i2.190703
4. Shkolnyk, I., Malysh, D., & Kozmenko, Ye. (2018). Struktura kapitalu pidpryiemstva: Systematyzatsiia teoretychnykh pidkhodiv u konteksti finansovoi arkhitektury pidpryiemstva [Enterprise capital structure: Systematisation of theoretical approaches in the context of enterprise financial architecture]. *Biznes Inform*, 3, 315–322. https://www.business-inform.net/export_pdf/business-inform-2018-3_0-pages-315_322.pdf
5. Turpak, T., Boiko, N., & Boiko, A. (2023). Analiz ta audyt struktury kapitalu transportnykh pidpryiemstv [Analysis and audit of the capital structure of transport enterprises]. *Ekonomika ta suspilstvo*, 47, 1–7. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-47-91
6. Kliuchka, O., & Voronchenko, V. (2019). Vplyv finansovoho rynku na finansove zabezpechennia subiektiv hospodariuvannia [The influence of the financial market on the financial support of business entities]. *Biznes Inform*, 9, 252–258. DOI: https://doi.org/10.32983/2222-4459-2019-9-252-258
7. Tran, D., & Phan, H. (2022). Government economic policy uncertainty and corporate debt contracting. *International Review of Finance*, 22 (1), 169–199. DOI: https://doi.org/10.1111/irfi.12347
8. Mokdadi, S., & Saadaoui, Z. (2023). Geopolitical uncertainty and the cost of debt financing: The moderating role of information asymmetry. *The Journal of Risk Finance*, 2 4(5), 684–720. DOI: https://doi.org/10.1108/JRF-12-2022-0308
9. Kalemli-Özcan, Ş., Laeven, L., & Moreno, D. (2022). Debt overhang, rollover risk, and corporate investment: Evidence from the European crisis. *Journal of the European Economic Association*, 20 (5), 2353–2395. DOI: https://doi.org/10.1093/jeea/jvac018
10. Subhani, B., Farooq, U., Bhatti, M., & Khan, M. (2021). Economic policy uncertainty, national culture, and corporate debt financing. *Sustainability*, 13 (20), P. 11179. DOI: https://doi.org/10.3390/su132011179
11. Vega-Gutiérrez, P., López-Iturriaga, F., & Rodríguez-Sanz, J. (2025). Economic policy uncertainty and capital structure in Europe: An agency approach. *The European Journal of Finance*, 31 (1), 53–75. DOI: https://doi.org/10.1080/1351847X.2024.2364044
12. Barros, C., Rodrigues, L., & Rodrigues, R. (2024). Long- and short-term corporate debt and economic policy uncertainty in Brazil. *Revista Contabilidade & Finanças*, 35 (95), 1–20. DOI: https://doi.org/10.1590/1808-057x20241969.en
13. IMF. (2026). World economic outlook update, January 2026: Global economy: Steady amid divergent forces. Available at: https://www.imf.org/en/publications/weo/issues/2026/01/19/world-economic-outlook-update-january-2026
14. IMF. (2026). World economic outlook, April 2026: Global economy in the shadow of war. Available at: https://www.imf.org/en/publications/weo/issues/2026/04/14/world-economic-outlook-april-2026
15. Board of Governors of the Federal Reserve System. (2026). Federal Reserve issues FOMC statement. Available at: https://www.federalreserve.gov/newsevents/pressreleases/monetary20260617a.htm
16. European Central Bank. (2026). Monetary policy decisions. Available at: https://www.ecb.europa.eu/press/pr/date/2026/html/ecb.mp260611~4d41bd5e83.en.html
17. Board of Governors of the Federal Reserve System. (2025). Federal Reserve issues FOMC statement. Available at: https://www.federalreserve.gov/newsevents/pressreleases/monetary20250129a.htm
18. Board of Governors of the Federal Reserve System. (2025). Federal Reserve issues FOMC statement. Available at: https://www.federalreserve.gov/newsevents/pressreleases/monetary20250917a.htm
19. Board of Governors of the Federal Reserve System. (2025). Federal Reserve issues FOMC statement. Available at: https://www.federalreserve.gov/newsevents/pressreleases/monetary20251210a.htm
20. European Central Bank. (2025). Monetary policy decisions. Available at: https://www.ecb.europa.eu/press/pr/date/2025/html/ecb.mp250605~3b5f67d007.en.html
21. European Central Bank. (2026). Monetary policy decisions. Available at: https://www.ecb.europa.eu/press/pr/date/2026/html/ecb.mp260430~81b7179e6f.en.html
22. FRED. (2026). Federal Reserve Bank of St. Louis. ICE BofA US Corporate Index Effective Yield (BAMLC0A0CMEY) [Data set]. FRED. Available at: https://fred.stlouisfed.org/series/BAMLC0A0CMEY
23. FRED. (2026). Federal Reserve Bank of St. Louis. ICE BofA US High Yield Index Option-Adjusted Spread (BAMLH0A0HYM2) [Data set]. FRED. Available at: https://fred.stlouisfed.org/series/BAMLH0A0HYM2
24. OECD. (2026). Global debt report 2026. Available at: https://www.oecd.org/en/publications/global-debt-report-2026_e9d80efd-en/full-report/corporate-debt-market-outlook-in-a-transforming-world_cf86a220.html
25. European Central Bank. (2026, April 28). April 2026 euro area bank lending survey. Available at: https://www.ecb.europa.eu/press/pr/date/2026/html/ecb.pr260428~6b156107c1.en.html

IMPLEMENTING THE DEBT FINANCING STRATEGY OF PUBLIC COMPANIES UNDER MACROECONOMIC INSTABILITY

Summary. The paper substantiates the principles and practical mechanisms for implementing a debt financing strategy for public companies under conditions of heightened macroeconomic instability in 2026. Attention is paid to the way in which the energy shock caused by the armed conflict in the Middle East changed the expected path of interest rates in major economies and increased uncertainty in global capital markets. These developments transformed corporate debt management from a largely technical issue of capital-structure optimisation into an important component of financial resilience, liquidity protection, and long-term solvency. The study is based on the analysis and synthesis of open data and analytical materials published by the IMF, the Federal Reserve, the European Central Bank, and the OECD. The findings show that in 2025-2026 public companies operated not in an environment of an absolute shortage of capital, but rather in a period of its substantial repricing. The main constraints were associated with the persistently high baseline cost of financing, stronger differentiation of borrowing costs according to credit quality, tighter lending conditions, and the approaching refinancing cycle for a significant volume of previously issued low-cost debt. Under these circumstances, the key risk shifted from access to financing itself to the ability of companies to refinance existing obligations without a sharp deterioration in interest coverage and cash flow stability. The paper argues that an effective debt financing strategy should combine proactive management of the maturity profile, diversification of funding sources, control over the share of fixed- and floating-rate liabilities, preservation of credit quality, and maintenance of an adequate liquidity buffer. Paper systematises the main principles of debt strategy implementation in the context of the 2026 reversal of the monetary cycle and highlights the growing importance of early refinancing decisions and scenario-based financial planning. The practical significance of the results lies in their potential use for improving corporate financial policies related to leverage, debt servicing, refinancing risk, and liquidity management. Further research should examine how these strategic principles differ across industries and between international and national capital markets.

Keywords: Debt Financing, Public Companies, Debt Strategy, Capital Structure, Macroeconomic Instability, Cost of Debt, Refinancing Risk.

Дата надходження статті: 04.08.2026
Дата прийняття статті до публікації: 07.09.2026
Дата публікації статті: 05.11.2026